

Θεμιάζικα Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9 | ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 28 — ΤΗΛ. 593-371 | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

ΕΥΘΥΝΑΙ, ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ

Είς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας διεπραγματεύθημεν τὴν σπουδαιότητα τῆς σημασίας τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσεως τῶν πατριωτικῶν Συνδέσμων καθὼς καὶ τὴν ὑφίστην ἀξίαν τῶν μέσων τῆς ἐπιτεύξεως αὐτοῦ. Ἦδη ἐρχόμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἀναλυτικώτερον τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ τὴν συνείσθησιν πού πρέπει νὰ ὑπάρῃ εἰς τὴν ἀνάληψιν τῶν εὐθυνῶν, ὅς ἔχομεν ἔναντι ἀλλήλων μὲ βάσιν τὸ ἠθικὸν ἔρεισμα τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ πατριωτισμοῦ, οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ διατηρηθῇ ὁ Σύνδεσμος εἰς τὴν περίοπτον θέσιν ἣν κατέχει σήμερον.

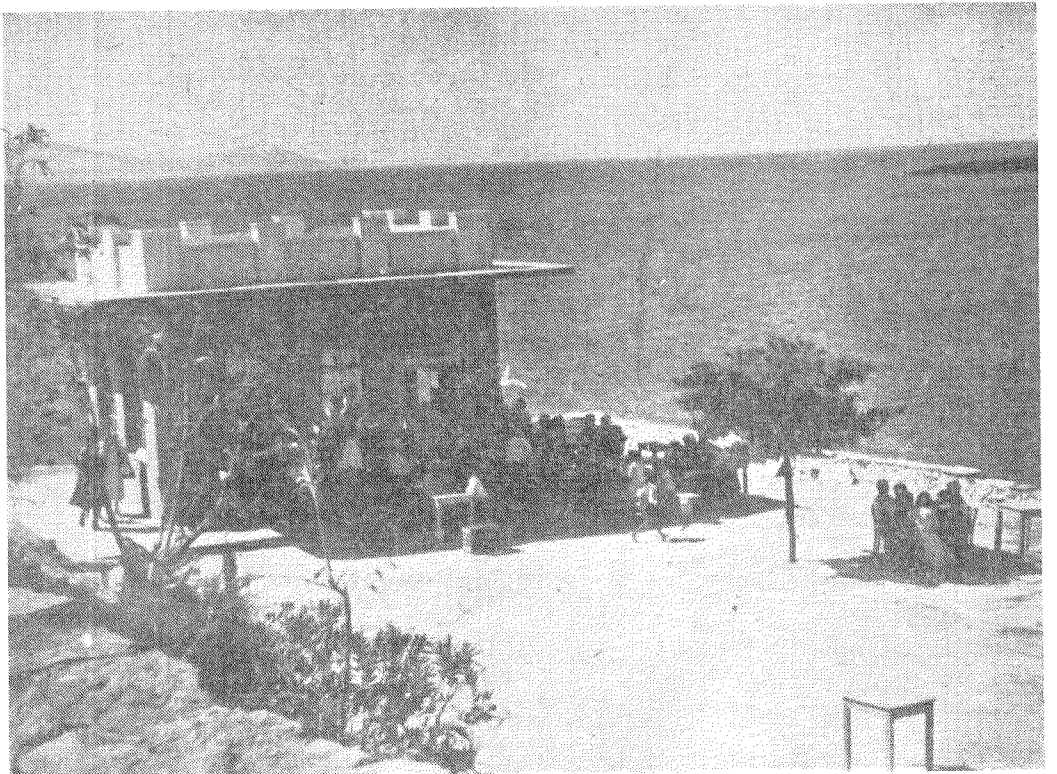
Δὲν φθάνει μόνον νὰ χαράσσωνται μεγαλοπρεπῆ σχέδια καὶ νὰ διατυμπανίζωνται κατὰ τρόπον διαφημιστικὸν ἀλλὰ τὸ κυριώτερον ὅλων εἶναι τὸ πῶς θὰ φθάσῃ κανεὶς εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν. Ἡ σύλληψις μιᾶς ἰδέας ὅσον καὶ καλὴ καὶ ὠραία ἐὰν εἴναι θὰ μείνῃ πάντοτε μόνον ὡς ἰδέα καὶ δὲν θὰ λάβῃ οὐδεμίαν ἀξίαν, ἐὰν δὲν τεθῇ αὕτη ἐν ἐφαρμογῇ. Ἡ ἐκτέλεσις λοιπὸν τῆς ἰδέας εἶναι ἐκεῖνο πού θὰ τὴν ἀξιοποιήσῃ. Ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεσις θὰ χρειασθῇ φυσικῶς τῷ λόγῳ καὶ μίαν κατὰλληλον καὶ καλῶς μελετημένην ἐπίβλεψιν. Νὰ λοιπὸν ποῖο εἶναι τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ πάρῃ τὴν ὑπεύθυνον προσοχὴν τῆς ὅλης υποθέσεως. Καὶ πάλιν ὅσον σταθερὰ καὶ ἀγρυπνος ἐὰν ὑπάρξῃ ἡ ἐπίβλεψις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα ἐὰν δὲν ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα μέσα.

Ἀνάλογα λοιπὸν μὲ τὸ μέγεθος τῶν μέσων καὶ τὸν κατὰλληλον χειρισμὸν τῶν θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τῆς ἰδέας.

Τὰ μέσα ἄτινα μεταχειρίζεται ἕνας Σύνδεσμος μὲ ὑψηλὴν ἀποστολὴν θὰ πρέπει νὰ τὰ διακρίνῃ τὸ ἦθος. Ἡ θέλησις λοιπὸν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων πού ἔχουν ἠθικὸν ἔρισμα διὰ κάθε σύλληψιν ἰδέας ἐξυπηρετήσεως τοῦ πατριωτισμοῦ ὅς ἐπιβλέψουν καὶ τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν ὡς καὶ τὴν διατήρησιν τῆς οικονομικῆς εὐσταθείας τῶν. Ἐκτὸς τῶν εὐθυνῶν ὅς ἐπωμίζονται οἱ ἰθύνοντες ἑνὸς Συνδέσμου ἔναντι τῆς ὁλότητος ὑπάρχουν καὶ αἱ εὐθύναι τὰς ὁποίας ἔχουν ἕνα ἕκαστον τῶν μελῶν διὰ τὸν Σύνδεσμον. Δηλαδή δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφοροῦμεν διὰ κάθε τί πού ἤθελε παρουσιασθῇ ἔστω καὶ ἂν εἴμεθα ὡς ἁπλὰ μέλη. Ὅθεν ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἀμέλεια εἶναι τὰ χειρίστα τῶν ἐλαττωμάτων ἅτινα καταστρέφουν ἀργὰ μὲν, ἀλλὰ σταθερὰ τὸ ἰδανικὸν ἑνὸς σκοποῦ. Τὰ μέλη ὡς καὶ οἱ στὴν πατρίδα διαμένοντες συμπατριῶται ἔχουν τὰς ἰδίας εὐθύνas, οἱ μὲν πρώτοι ἔναντι τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν ἐπιτεύξιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἐνῶ οἱ δευτέρους ὡς εὐεργετούμενοι παρ' αὐτοῦ.

Ἄς φέρωμεν ὡς παράδειγμα τὴν ἵδρυσιν τοῦ Δελαγραμματοῦ Ἰατρείου τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξυπηρετήσιν ὅχι μόνον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου μας ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπαρχίας ὁλοκλήρου. Δυστυχῶς ὅμως παρ' ὅλας τὰς προσπάθειας τοὺς κόπους ὅς καταβάλλουν οἱ ἱδρυταὶ αὐτοῦ διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ τελείαν λειτουργίαν του, τὸ κράτος ἐν τούτοις κωλυσθεργεῖ — παρ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις — νὰ χορηγήσῃ τὴν περιπόθητον βοήθειαν.

Μιμούμενοι λοιπὸν οἱ κάτοικοι τῆς Δρυοπίδος τὸ ὡς ἄνω παράδειγμα, ἀδιαφοροῦν καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν σειρὰν τῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεών των. Διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ Ἰατροῦ εἰς τὴν θέσιν του, δυσανασχετοῦν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς κοντότας ἥτις συμποσοῦται εἰς τὴν ἀξίαν ἑκατὸ δραμίων τυροῦ.

Τὸ τουριστικὸν περίπτερον εἰς Παναγιὸν Κανάλλον.

Ἄς ἀναλογισθῶν λοιπὸν οἱ εὐεργετούμενοι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὰς συνεπείas τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἴνα μὴ βρεθοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μετανοήσουν ἐν τῷ βραχεῖ μέλλοντι.

Ἡ εὐθύνη τότε πλέον θὰ βαρύνῃ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους διότι ἡ ἀσφάλις μερικῶν εἰς τὰ ταμεία κλπ. δὲν τοὺς ἀπαλλάσσει τῶν υποχρεώσεών των πρὸς τὴν πατρίδα. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι αἱ ὑποσχέσεις θέλουν πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ βραχύτερον χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ ἀνακουφισθοῦν καὶ οἱ ἀγαθοὶ συμπατριῶται μας.

Οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν ἑνὸς Συνδέσμου, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τὸ μέγεθος τοῦ φόρτου τῶν εὐθυνῶν πού θὰ ἐπωμισθοῦν καὶ ἔτσι ἡ προσπάθειά τους ἐπιβάλλεται νὰ εἴναι τοιαύτη καὶ νὰ μὴ φεισθοῦν κόπων καὶ ὑλικῶν ζημιῶν. Ὁ καταλαμβάνων τὸν θῶκον ἑνὸς διοικητικοῦ πόστου εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι μιᾶς ὁλότητος ἥτις τοῦ ἀνέθεσε τὸν χειρισμὸν τῶν υποθέσεών τους καὶ ἐπομένως ὀφείλει νὰ φανῇ ἀντάξιός τῆς τιμῆς ἡ ὁποία τοῦ ἔγινε πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ὅταν λοιπὸν σείρῃ κανεὶς τὸν χορὸν θὰ πρέπει νὰ εἴναι βέβαιος ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας αὐτὸν ὅσον καὶ ἀνῶμαλον τοῦ παρουσιασθῇ τὸ ἔδαφος. Πρὸς τοῦτο δὲ χρειάζεται θέλησις ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή. Οἱ νεώτεροι ὅς ἐρωτήσουν, ὅς παρακολουθήσουν, ὅς μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῶν παλαιμάχων ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των τὸ τί συνήνησαν πρὸ αὐτῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας τῶν.

Ἡ ἱστορία γράφεται καὶ ἀνάλογα μὲ τὰς πράξεις ἑνὸς ἑκάστου καὶ ἡ ἀμοιβὴ πρὸς τὴν μνήμην των. Ὅθεν ἡ σύμπνοια, ἡ πλήρης κατανόησις, ἡ αὐτοπεποίθησις θὰ πρέπει νὰ εἴναι τὰ χαρακτηριστὰ τὰ ὁποία θὰ διακρίνουν τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἴνα σημειωθῇ ἡ σταθερὰ πρόοδος ἑνὸς συνδέσμου. Δὲν δύναται ὅμως νὰ καρποφορήσῃ τίποτε ἀποδίδοντας τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα ἐὰν δὲν

ὑπάρχῃ λόγος ὁ ἀπηλλαγμένος ἀπὸ κάθε πονηρίας καὶ ὑστεροβουλίας, μὲ μόνον σκοπὸν τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἠθικῶν συλλογισμῶν.

Βοηθητικὸν μέσον διὰ τὴν καλὴν ἀπόδωσιν αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐφημερίς. Ἡ ἐφημερίς λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνη πού θὰ φέρῃ πλησιέστερον τὰ μέλη πρὸς ἄλληλα. Τὸ μέσον λοιπὸν αὐτὸ τὸ χειρίζεται καὶ ὁ σύνδεσμος ἡμῶν τοῦ ὁποίου ἡ ὑπαρξις πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱστορικὸν γεγονός.

Δὲν πρέπει νὰ τὸ νομίζωμεν εὐκολον καὶ χωρὶς μεγάλῃν σημασίαν τὴν ὑπαρξιν τοῦ φύλλου δεδομένου ὅτι εἰς τὸν δρόμον του θὰ μπορούσε νὰ συναντήσῃ ἀνωμαλίας παντὸς εἴδους. Ἦδη ὅμως ἡ ἐφημερίς «Τὰ Θεμιάζικα Νέα» ἐκδιδομένη ἅπαξ τοῦ μηνὸς δὲν ἐδέχθη τοιαύτης φύσεως δῶρα καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν εὐμενὴν ὑποδοχὴν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν συνδρομητῶν τῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸν καλὸν δρόμον καὶ τὴν κράτησιν τῆς ὑπερόχου τακτικῆς ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς, ἀπὸ τοὺς ἱδρυτὰς αὐτῆς εἰς τοὺς ὁποίους ἀξίζει κάθε ἔπαινος. Διὰ τὴν συντήρησιν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ φύλλου αὐτοῦ ἔχομεν ἀνείλημμένην ὑποχρέωσιν ἅπαντες οἱ συμπατριῶται προσπαθοῦντες νὰ εὕρισκόμεθα πάντοτε ἐν τάξει πρὸς τὸ καθήκον μας. Ἡ οικονομικὴ σταθερότης εἶναι ἡ πιὸ εὐαίσθητος χορδὴ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς τοῦ φύλλου. Ἡ φωνὴ τοῦ Συνδέσμου ἥτις ἀκούγεται ἀπὸ ἅπαντας τοὺς συμπατριώτας εἶναι ἡ ἐφημερίς. Δι' αὐτῆς ὁμιλοῦμεν πρὸς τὴν πατρίδα, δι' αὐτῆς γνωρίζει κανεὶς τὸ κάθε τι πού ἀφορᾷ τὸν τόπον μας, δι' αὐτῆς μαθαίνει ὁ μακρὰν τῆς γεναιτήρας εὐρισκόμενος συμπατριώτης, δι' αὐτῆς μαθαίνει ὁ διαμείνων μόνιμος εἰς τὴν πατρίδα πῶς σκέπτονται καὶ τί ἐπιθυμοῦν οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν ξένην. Διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λύσιν πολλῶν ζητημάτων. Διὰ τῶν στηλῶν τῆς θὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας διὰ τὸ ἄ-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού Δρχ. 12.000

'Αλληλογραφία και 'Εμβάσματα:

Διαχειρτής
ΔΗΜ. ΕΜΜ. ΓΚΟΥΜΑΣ
Μοναστηρίου 28 — 'ΑθήναιΔιευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.Υπεύθυνος: 'Ιωάννης Π. Τσούσης
Φιλίππων 5, 'Αθήναι
Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.
Κατοικία: Μενελάου 9, 'Αθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—'Η κ. Αικατερίνη Κ. Γονιδάκη ἔτεκεν θή-
λυ ἐν Δρυοπίδι.—'Η κ. Εἰρήνη 'Αγγ. Γονίδου ἔτεκεν ἄρρεν
ἐν 'Αθήναις.—'Η κ. Καλλιότα Ι. Τσιρδήμου ἔτεκεν θή-
λυ ἐν Δρυοπίδι.—'Η κ. Μαρία Ν. Γαρδέρη ἔτεκεν ἄρρεν
ἐν 'Αθήναις.—'Η κ. Χρυσῶ 'Αν. Γονίδη ἔτεκεν ἄρρεν
ἐν Δρυοπίδι.—'Η κ. Σοφία Σταμ. Μαρτίνου ἔτεκεν θή-
λυ ἐν 'Αθήναις.—'Η κ. Μαρία Θ. Γονίδη ἔτεκεν ἄρρεν ἐν
Δρυοπίδι.—'Η κ. Εἰρήνη Νικ. Κοτούλια ἔτεκεν
θήλυ ἐν Κύθνῳ.

ΒΑΠΤΗΣΕΙΣ

—'Εβαπτίσθη ἐν 'Αμαρουσίῳ τὸ τέκνον τοῦ
κ. 'Αντ. Φιλίππου ὀνομασθὲν Παντοῦλα. 'Α-
νάδοχος ὁ κ. 'Αναστ. Μποβολέτης.—'Εβαπτίσθη ἐν Δρυοπίδι τὸ τέκνον τοῦ κ.
'Εμμ. 'Αντ. Ζαμπέτα ὀνομασθὲν 'Ελένη. 'Ανά-
δοχος ὁ κ. Γεώργ. 'Αντ. Γονίδης.—'Εβαπτίσθη ἐν Δρυοπίδι τὸ τέκνον τοῦ
κ. Φραγκ. Ν. Γονίδη ὀνομασθὲν Δημήτριος.
'Ανάδοχος ὁ κ. Κ. Παπαϊωάννου.—'Εβαπτίσθη ἐν Δρυοπίδι τὸ τέκνον τοῦ
κ. Κων. Κων. Καλλιλά ὀνομασθὲν 'Εμμανουήλ.
'Ανάδοχος ὁ κ. Γεώργιος Ν. Μαρτίνος.—'Εβαπτίσθη ἐν 'Αθήναις τὸ τέκνον τοῦ κ.
'Εμμανουήλ Μπαμπαγιώγῃ ὀνομασθὲν 'Ελέ-
νη. 'Ανάδοχος ὁ κ. Νικ. Δ. Γαρδέρης.—'Εβαπτίσθη ἐν Κύθνῳ τὸ τέκνον τοῦ κ. Γ.
Γελῆ ὀνομασθὲν 'Αθανάσιος. 'Ανάδοχος ὁ κ.
Φραγκίσκη Ρέβελα.—'Εβαπτίσθη ἐν Κύθνῳ τὸ τέκνον τοῦ κ.
Ραφαήλ Γκριέλλα ὀνομασθὲν Αἰκατερίνη. 'Α-
νάδοχος ὁ κ. Μαρίκα Λαουτάρη.

ΓΑΜΟΙ

—'Ο κ. Γεώργιος 'Ιωάν. Γκούμας καὶ ἡ Δις
Λιλή Κριτιδῆμα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.
Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Δημήτριος Κ. Βι-
τάλης.—'Ο κ. 'Ιωάν. Παπαγεωργίου καὶ ἡ Δις
'Ελένη Σαράφη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—'Απεβίωσεν ἐν Κύθνῳ ἡ Μαρία χήρα Γεωρ-
γίου Δημητριάδου.δικον, ἢ νὰ εὐχαριστήσῃ διὰ τὸ δίκαιον καὶ σω-
στὸ πού ἤθελε λάβει χώραν. Μήπως θὰ πρέπει
νὰ παρανοήσωμεν καὶ τὴν μορφωτικὴν πλευρὰν
αὐτοῦ; 'Ασφαλῶς ὄχι. Κάθε θέμα εἴτε συμβου-
λευτικὸν εἴτε μορφωτικὸν εἶναι δύναται ν' ἀνα-
πτυχθῇ ἀπ' ὅλες τὰς πλευρὰς αὐτοῦ ἵνα δυνηθῇ
καὶ γίνῃ ἀντιληπτὸν μετὰ τὸν πιὸ εὐκολώτερον τρό-
πον.—'Ας καταβληθῇ λοιπὸν κάθε προσπάθεια ἀπ'
ὅλους μας νὰ διαδοθῇ ἡ κυκλοφορία τοῦ φύλλου
αὐτοῦ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς εὐρύτερον περιβάλ-
λον.

Ι. Α.

ΔΡΥΟΠΙΑΔΕΣ

Κίνησις, φούργιες, βέβαια με δόσιν φασαρίας
μιὰ ἑβδομάδα πιὸ μπροστὰ ἔλθῃ τῆς Παναγίας
γινοῦνται στὸν Βοτανικὸ σὲ δύο καφενεῖα
ποῦ εἶναι ἡ θερμιώτικη μικροῦλα παροικία.«Θὰ πάμε πέρα τσὶ Παναγιάς;» —'Ο ἕνας στὸν
(ἄλλον λέγαν,—καὶ τοῦ φουντώναν τὸ μυαλὸ καὶ τὴν καρδιά σου
(καίγανμετὰ τὴν ἐκδρομὴν τῶν Θερμιωτῶν ποῦ ἐγίνε με
(χάρι,εἰς τῆς Κανάλλας τὴν Παναγιά τῆς Κύθνου τὸ
(καμάρι.Κι' ἄκουγες χωρὶς νὰ θέλῃς τί σκοπεῖσουν γιὰ νὰ
(κάμουνστοὺς ἀγαπημένους τόπους ὅταν πιά θὰ ξεμπαρ-
(κάρουν.Τὸ σφάζιμο κάπρων καὶ σκροφίδων, πῶς θὰ γίνῃ
(συζητοῦσαντὰ λουκάνικα σὲ βόρτες ἀπὸ τῶρα τὰ μετροῦσαν
τὸ σικὸτὶ στὸ τιγάνι μετὰ τὴν γλίνα τῆς ζεστῆς
καὶ τὸ ψάρι ἀπὸ τὸν χοῖρο εἰς τὰ κλήματα νὰ ψηθῇ.Εἶναι γαργαλιστικὸι μεζέδες κι' εἶχαν δικήν νὰ
(μιλοῦνκαὶ τὴν γλώσσαν στ' ἄκουσμά τους μετὰ τὸν στό-
(μα νὰ κυλοῦνλίγο τσίπουρο ἀπὸ τὸ Ρακιζιὸ ποῦταν πρώτα τοῦ
(Ρηνάκηποῦ σου πέρναγε στὸ ἄψε σβύσε ὁποιοδήποτε
(μεράκιὅταν ἕνα ἔπινες τὰ χρόνια ἐκεῖνα ξέχναγες συγ-
(χρόνως οὐλαμὰ ὅταν ἔπιανες τὴν ἀνηφόρα ἐμπλεκες μετὰ τῆ
(φουφούλα.Διοργάνωσιν σπουδαίαν ἐκατόρθωσαν κι' ἐφέτος
ἡ γιορτὴ νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως γίνεται κατ' ἔτοςναύλωσαν πάλι βαπόρι δι' ἰδίῳ των χρημάτων
κατ' εὐθείαν γιὰ Κανάλλαν ἄνευ ἄλλων προσκομ-μάτων.
Κόσμος ἔτρεξεν πολὺς εἰς τὴν χάριν τῆς νὰ πᾶντὸν σταυρόν του γιὰ νὰ κἀνῃ κ' ὑγιὴ νὰ τὸν φιλᾷ
κ' ἔτσι εἶδαν μπαούλα καὶ σωρούς ἀπὸ βαλίτσεςγέρους νέους στρυμωγμένους καὶ ὥραιες κοπελ-
(λίτσεςσὲ μπουλούκια νὰ γυρεύουν εἰσιτήρια νὰ πάρουν
ὅλοι αὐτοὶ γιὰ τὸ νησάκι ἐζητοῦσαν νὰ μπαρκά-
(ρουν.Τὸ εἰσιτήριον εἰκοσιπέντε μετὰ τῶν λεμβουχικῶν
ἦταν πάμφθηνον βεβαίως ἄνευ τῶν ἀποσκευῶνἐπὶ πλέον συμφωνήσαν κ' ἤρθανε κ' οἱ Μεσσα-
(ριώτεςγιατὶ κι' αὐτοὶ τυγχάνουν ἀγαπημένοι πατριῶτες
μετὰ τὴν διαφορὰν πῶς πήγανε στὴν Παναγιά τοῦ(Νίκους
καὶ γιόρτασαν ξεχωριστὰ μετὰ τῆς χώρας τοὺς κα-
(τοίκους.Τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τὶς ἑξ κατεβήκαν στὸ λιμάνι
στὸ μπουράγι τοῦ Πειραιᾶ κάνοντας ὅλοι σιργιάνιμὰ δυστυχῶς τ' ἀτμόπλοιο εἶχε καθυστερήσει
κι' ὅλοι στενωχρήθησαν ποῦ τὸσον εἶχ' ἀργήσει.Στὴν προκυμαίαν ἔμειναν περίπου ἑξ ὥρες
κ' οἱ σύμβουλοι ἐδέχθησαν παράπονα καὶ μόρεςἐξ αἰτίας τ' ἀτμοπλοίου ὅπου τὸ λένε Αὔρα
ποῦ ὅλους τοὺς τσουρούφλισε στοῦ ἡλιου τὴν(λαύρα.
Καπνὸς ἐφάνη ἀνοικτὰ, στὴν Αἴγινα στ' ἀδέντοκ' ὁ φάρος σήμα ἔδωσε. Περιμένεται μομέντο.
Τέτοιες παρηγοριὲς σου δίνανε ἀπὸ τὸ πρακτο-(ρεῖο
ὅπου εἶναι λέγαν θὰ φανῇ, ὀλίγορα τὸ πλοῖοἐμαρτύρησαν πολὺ. Τὸ ἔχετε γιὰ λίγο
ν' ἀναμῆνῃς μ' ἀγωνία τόσες ὥρες εἰς τὸν ἥλιο;Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ἐφάνη μετὰ ντόρου
καὶ ἄρχισε ἡ στρυμωξιά γιὰ τὴν σειρά εἰσόδουστὰς δύο τ' ἀπομεσημέρο ἄπασον εἶχε κάνει
καὶ ἄρχισε τὴν θάλασσαν ἡ ἑλιξ πιά νὰ λαμνῇ'Ο Πρόεδρος κι' ὁ Γενικὸς ἀπ' τὴν πρύμναν μετὰ
(κυττοῦσανκαὶ πίσω ἀπ' τὰ γυαλάκια τοὺς χαιρέκακα γε-
(λοῦσαν.'Αρτοκλασίες καὶ λοιπὰ δῶρα εἰς τὴν γιορτὴ
πλοῦσια παρεχωρήθησαν καὶ μεγαλοπρεπῆκι' ἀπὸ τὰ κομφορτέμπλ τίποτε δὲν ἔλειψαν
κ' ὑπῆρχαν κόκκαλα πολλὰ ποῦ οἱ ἐκδρομεῖς ἐ-(γλύψαν
Καταΐφια, μπακλαβάδες καὶ νεράκι παγωμένο
κουβαλοῦσαν μετὰ τὶς στάμνες σὲ ψυγεῖο νεοφτιαγ-(μένο.
Τὰ βιολιά καὶ τὰ λαγούτα παίζανε νυχθημερόν
ποῦ τὰ εἶχαν κουρδισμένα πρὸ παμπόλων ἡμερῶνκι' ὅλοι μείναν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν περιτοίησιν
τῶν συμβούλων τοῦ Συνδέσμου μετὰ μεγάλῃ ἰκανο-(ποίησιν
ποῦ δουλῆσαν τρεῖς ἡμέρες κι' ἄλλα ἀκόμη τόσα
(βράδρια

ΜΕΣΣΑΡΙΩΤΙΚΑ

Καλοκαιριὰτικο κρῦο

Τὶς θάλασσές μας δέρνουν ἀγέρηδες τρελλοὶ,
μελέτια, γρέγοι, σορόκοι, τραμουντάνες,
μετὰ τὰ κοράβια τῆς γραμμῆς μᾶς ἔρχονται πολλοὶ
μελανουράκια ἀνήλικα καὶ ἐμπειρὲς νταρντάνες.
Κι' εὐθὺς στὸ πρῶτο τὸ νυχτερινὸ σεργιάνισμα
στοῦ δροσεροῦ νησιῦ μας τ' ἀκρογιάλιο,ἀρπᾶν συναχὶ κι' ἀρχινᾶν τὸ φτάρνισμα,
βῆχει ἡ Νίτσα, τοῦ Ντιντῆ τοῦ τρέχουνε τὰ σάλια.Νικο, φόρεσε γυνεῖ μου γρήγορα τὸ πουλόβερ,
φωναῖε μὴ μαμὰ κοντρή στὸ γυνεῖ τηςΜὰ στὰ Θερμιά βρισκόμαστε, γιὰ τὰ στενὰ τοῦ Ντόβερ;
Τὴ Νίνα γιὰ νὰ ζεσταθῇ, σφίγγει ὁ Παναγιώτης.Δὲ βλέπεις πιά στὴν ἀμμουδιά τὰ μπρούστινα κορμιά,
τὰ μπάνια τὰ θαλασσινὰ ἀραίωσε τὸ κρῦο.Ναστάλησε τὸ μάτι μας λίγη ἀπανεμιά,
τὸ μπανιστήρι κόπηκε, εἶναι καιρὸς γιὰ δύο.—Ὅμως δὲ σταματήσουμε τὴ γκρίνια, τὶς μουρμούρες,
γύρω ἀπ' τοῦ νησιῦ μας τὰ μάλλινα ζακέτταἔπρεπε φαίνεται ὡς ἐδῶ νὰ φτάνουν οἱ... καούρες
τῶν ἄλλων τόπων, γιὰ νὰ μποῦν στὸ στόμα μας λουκέτα.

—'Αγροτικό

Γύρισ' ἀπ' τὰ χτήματα στὸ μικρὸ κελλί μου,
ξάπλωσα στὸ ἄχυρο, τέντωσα τὸ χέρι μου.ἔνοιωσα στὰ μάτια μου τὸ σγουρὸ μαλλί μου
καὶ τὸν πήρα, πλάι μου ἔχοντας τὸ ταίρι μου.Κι' εἶδα ὄνειρα πολλὰ, ὄνειρα παράξενα,
πῶς ἡ γαϊδουρίτσα μου — μετὰ συγχωρήσεως —βούλησε τὴν ἀπατᾷ καὶ σὲ μέρη ἄξενα,
τράβηξε μ' ἕνα βαρβότο — μετὰ συγκινήσεως—.Εἶχα συγχιστῇ πολὺ, ἀπ' αὐτὸ τὸ γάμο,
γιατὶ τὴ προώρεια γιὰ τοῦ Στάθι τ' ἄλογο.Κι' ἔτσι ἀντὶ μουλάρη, πούλαρο θὰ κάμω
δίχως νὰ κερδίσω μιά τιμὴ ἀνάλογο.Εἶδα κι' ἄλλα ὄνειρα ποῦ νὰ σὰς τὰ λέω
πῶς κριθᾶρι ἔκανα τρεῖς χιλιάδες ξόγιακι' ἀπὸ τὴ χαρὰ μου, ἄρχισα νὰ κλαίω
λὲς νὰ με ματιάξουνε, νὰ μοῦ κάνουν μάγια;Εὐτυχία μοῦπεσε, ἀνθισαν γαζιές,
ἡ γρηὴ ἡ σκρόφα μου γέννησε ἑφτά.Θὰ μεθῶσαι πάλι με βιολιά δυὸ «ζῆες»,
γιὰ τὸ σπιτικό μου θὰ σκορπῶ λεφτά.Ξαφνικὰ με τράνταξε κατὶ σὺν σεισμό.
Σύνησα, κατάλαβα πῶς παραμιλοῦσα.—'Η γυναῖκα πλοῖ μου μούλεγε «σκασμός»
κι' ἄς σοῦ λείπουν ἄντρα μου τὰ πολλὰ τὰ λούσα.Ντύθηκα καὶ τράβηξα κατὰ τὰ Φλαμπούρια
νὰ πτισω ζῆκες, δέντρα νὰ μπολιάσωκαὶ νὰ ξεποτσᾶω τρώγοντας ἀγγούρια,
τὸ πικρὸ ψωμί μου, μ' ἰδρωτὰ νὰ φτιάσω.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

στὸ περίπτερο τοῦ τουρισμοῦ μετὰ σειρά καὶ μετὰ
(τὴ βάρδια.—'Ανήμερα τῆς Παναγιάς μετὰ τὸ μεσημέρι
καβαλλάρια ὅλοι μαζί τοῦ Συνδέσμου τὰ μέληξεκίνησαν γιὰ τὸ χωριὸ ἐπὶ ὄνῳ μετὰ καμάρι
ποῦ εἶχαν ἀντρομιδὲς ἀπλωτὲς ἐπάνω στὸ σαμάρι.—Ὅλοι μαζί βαδίζανε καὶ ἐφ' ἐνός ζυγοῦ
κ' οἱ σύμβουλοι ἐξετέλεσαν τὸ χρέος ὁδηγοῦ.Πανόραμα ὑπέροχο στὰ μάτια σου ἀνοίγεται
εἰς τὴν κατηφορίαν τ' 'Αγίου Βλασίου σὰν φίδι(νὰ ξετυλίγεται
στὰ σκαλοπάτια τῆς τὰ πολλὰ ἡ συντροφιά νὰ(κατεβαίνει
μετὰ σημαίες καὶ ἐν πομπῇ εἰς τὸ χωριὸ νὰ μπαίῃ
ἡ παρέα αὐτὴ τῶν ἐκδρομῶν μετὰ τὸ κέφι τους ἐν(τάξει
νὰ ἐκπληρώσουν τὸ πρόγραμμά τους ὅπως τὸ
(εἶχαν χαράξει.Στὸ χωριὸ τοὺς περιμέναν, στὴν αὐλὴ τοῦ Δη-
(μαρχείουγιὰ ὑποδοχὴν καὶ φέστα ποῦ εἶχαν δόσιν μεγα-
(λείουπαῖδες, ἄνδρες καὶ γερόντοι μετὰ λευκὲς τίς γεν-
(νιάδεςσυγκινητικὴ σκηνὴ βεβαίως γι' ἀμφοτέρας τίς ὁ-
(μάδες.Λόγοι πύρινοι ἐκφωνήθηκαν στὴν Κανάλλα στὸ
(χωριὸκαὶ παρέδωσαν Σημαίες κι' ἄλλα δῶρα στὸ σχο-
(λεῖοπ' ἔστειλαν 'Αμερικανοὶ μετὰ τοῦ Τρούμαν τὰς εὐχὰς
κι' ἄλλοι πάλι ἀπ' τὴν 'Αθήνα γιὰ τοὺς πρώτους(μαθητὰς.
Μετὰ τὰ καλὰ κι' ὥραία λόγια ἤγουν δηλαδὴ του-(τέστι
εὐχήθηκαν στοὺς ἐκδρομῆς μ' ἐνθουσιασμό τὸ
(εὐ παρέσταιΔασκάλοι κι' ἀντιπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου καὶ
(χωριῶνπροσεφώνησαν μετὰ λόγους πλήρεις πατριωτισμοῦ
κ' ἔτσι εὐχόμεθα ὁλοψύχως, σύνδεσιν μεγαλότερανὰ ὑπάρχῃ στὸ χωριὸ μας. Δεόμεθ' ἂν Σου Πλα-
(τυτέρα.Καθ' ὅλα πέρασαν ὑπέροχα πλὴν τῆς καθυστερῆ-
(σεωςσὲ ὥρες ποῦ εἶχε τὸ βαπόρι ἐπιστροφῆς κι' ἀνα-
(χωρήσεως.—'Ας ἐλπίσωμεν τοῦ χρόνου νάρθουν ὅλα βολικά
καὶ νὰ μὴν συμβοῦνε φάλτσα στὰ καινούργια(χρονικά.
ΔΡΥΩΝ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΝΗΣ

“Όπως είναι γνωστό σ’ όλους μας, η απόδοσις της έορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας ήμῶν Θεοτόκου γίνεται στην δημοφιλὴ καὶ γραφικὴ ἐκκλησοῦλα τῆς Φλαμπουριανῆς ποῦ σὰν κατάσπρος γλᾶρος καθισμένος στὸ βράχο στολίζει τὸ ὠραῖο λιμανάκι τῶν Φλαμπουριῶν.

Κι’ ἡ απόδοσις αὐτὴ γίνεται μ’ ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα πανηγύρια τοῦ τόπου μας. “Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ φέτος, ἀπὸ τὸ πρωτὶ τῆς παραμονῆς τῆς γιορτῆς ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ γραφικὸ Καστράκι οἱ πανηγυριστὰς ποὺ τὴ χρονιά αὐτὴ ἦταν περισσότεροι ἀπὸ ἄλλες φορές καὶ τοῦτο γιατί μετὰξὺ αὐτῶν ὑπῆρχαν πολλοὶ παραθεριστὰς μέλη τοῦ ὑπατριωτικοῦ μας Συλλόγου οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν ἀναχωρήσει ἀκόμη γιὰ τὴν Ἀθήνα. Τὸ δυνατό μελτέμι ποὺ εἶχε γιομίσει τὴν θάλασσα μὲ κατάσπρα προβάτκια δὲν ἐμπόδισε ἕνα τοῦρμιο ἀπὸ πανηγυριστὰς οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ μικρὸ βενζινόπλοιο τοῦ κ. Ντίνου Ψαρρά καὶ μὲ τὶς βάρκες τῶν ψαράδων τοῦ Μέρικα πῆραν τὸ θαλασσινὸ δρόμο ποὺ ὀδηγεῖ ἀπὸ τὸ Μέρικα στὰ Φλαμπούρια. Ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς βρέθηκαν καὶ οἱ συμπατριῶται μας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φθάσει ἡμέρα ἐκείνη ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲ τὸ Θερμιώτικο πιά καὶ καλοτάξιδο βαποράκι τὸ «Αὔρα» φέροντες μαζί τὴν ὑπὸ τοῦ Φλαμπουριώτη κ. Σαρρή Βιτάλη δωρηθεῖσαν εἰς τὴν Φλαμπουριανὴν ὠραῖαν σημαίαν καθὼς καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ ὁποῖα ἡγοράσθησαν διὰ δωρεῶν τῶν διαφόρων εὐσεβῶν συμπατριῶτων μας. Συγκινητικὴ ἦταν ἡ στιγμή τῆς εἰσόδου τοῦ μικροῦ στολίσκου ἀπὸ τὶς ψαρόβαρκες στὸ γραφικὸ λιμανάκι τῶν Φλαμπουριῶν. “Ὁρθιος μπροστὰ στὴν πλώρη τῆς... ναυαρχίδος ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἀντών. Γονιδάκης κρατοῦσε ψηλὰ τὴ γαλανόλευκὴ ἐνῶ ἡ μικρὴ καμπανούλα τῆς ἐκκλησίας μὲ τοὺς χαρμόσυνους καὶ γλυκοᾶκουστους ἤχους τῆς καλοσῶριζε τοὺς καταφθάνοντας πανηγυριστὰς. Σὲ λίγη ὥρα τὸ... ἄγλημα τῶν πεζοναυτῶν τοῦ Μέρικα εἶχε συμπληρώσει τὴν... κατάληψιν τῆς περιοχῆς κι’ ὅλοι μαζί στεριανοὶ καὶ θαλασσινοί, ἀπολαμβάνουμε τὴν ὠραία δύση ποὺ μᾶς χάρισε ἡ προσωρινὴ ἀνάπαυλα τοῦ μελτεμιοῦ. “Ὁ παπᾶς μὲ τὸ μολύβι καὶ τὸ χαρτὶ στὸ χέρι γράφει τοὺς ἄρτους, ποὺ ὅπως ἄκουσα, ἔφθασαν τοὺς σαράντα. Ρίχνοντας μιὰ ξαφνικὴ ματιά στὸν ὠραῖο καὶ εὐρύχωρο αὐλόγυρο τῆς ἐκκλησίας, εἶδα ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους, ἄλλους καθισμένους στὶς γραφικὲς πεζούλες ἢ στὰ ὠραῖα σκαμνάκια ποὺ ὁ καλὸς μας συμπατριώτης κ. Νικ. Κώνστας ἐδώρησε στὴ Φλαμπουριανή, ἄλλους ὄρθιους νὰ βολετζάρουν, ὅλους μ’ ἕνα τσαμπὶ σταφύλι στὸ χέρι. Μὲ τὴ ὄρεξη καταθρόνιζαν τὸν ὠραῖο καρπὸ τῆς Φλαμπουριώτικης ἀμπέλου! Τὰ καλὰθία πάνε κι’ ἔρχονται ἀπὸ τ’ ἀμπέλια κι’ οἱ φιλόξενοι Φλαμπουριῶτες προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς ἀγαπητοὺς τους φίλους, ποὺ ἐτίμησαν τὸ πανηγύρι τους.

Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ Ἑσπερινοῦ. Βελόνα νὰ ἔρριχνε κανεὶς τὴν ὥρα ἐκείνη μέσα στὴν ὠραῖα ἐκκλησοῦλα, δὲν θὰ ἔπεφτε κάτω. Μὲ κατάνυξη παρηκολούθησαν ὅλοι τὴν ὠραῖα καὶ πανηγυρικὴ ἀκολουθία. Ἦταν δέκα ἡ ὥρα ὅταν καθίσαμε νὰ δειπνήσωμε. Στρωματάδα ὅλοι στὴν εὐρύχωρη αὐλή, ἄλλοι στὰ γύρω κελλιά κι’ ἄλλοι μέσα στὴν ἐκκλησία, ἀδειάσαμε τὰ πιάτα μας στὰ γρήγορα. Οἱ εὐχὲς πάνε κι’ ἔρχονται μὲ τὰ φλασκιά καὶ τὰ βιολιά εἰς ἐνέργειαν. Γλέντι τρικούβερτο στήθηκε ποὺ κράτησε μέχρι τὶς πρωινὲς ὥρες καὶ ποὺ ἔληξε μὲ τὴν πατινάδα καὶ τὸ σπασίμο τοῦ λάϊνα. Δὲν κοιμήθηκε σχεδὸν κανεὶς μὰ ὅλοι φρέσκοι καὶ ζωηροὶ παρουσιάστηκαν στὴν πρωϊνὴ λειτουργία. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς εἰκόνης γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἰωάν. Φραγκουλάκης μὲ ὠραία λόγια ἐτόνισε τὴν ἀξία τῆς διατηρήσεως τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου μας. Ἀκολούθησε φαγοπότι καὶ γλέντι μέχρι τῶν ἀπογευματινῶν ὥρῶν ὁπότε μὲ τὸ τραγούδι τοῦ μισμοῦ οἱ λίγοι ποὺ παρέμειναν ἐκεῖ, μὲ τὰ βιολιά, ἐξεπροβόδισαν τοὺς ἀναχωρήσαντας γιὰ τὸ Μέρικα καὶ τὸ χωριὸ πανηγυριστὰς. Τὸ ἐπόμενο βράδυ, τὸ γλέντι εἶχε συνέχεια στὴ Δρυοπίδα, ὅπου εἶχε μεταφερθῇ ὑπὸ τῶν πανηγυριστῶν ἡ σημαία τῆς Φλαμπουριανῆς.

Σ. Μ.

ΜΕΓΑΛΗ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΝΑΛΛΑΣ

ΣΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(ΚΑΜΙΝΙΑ)

‘Ο Σύνδεσμος Δρυοπιδῶν ἑορτάζει τὴν 15ην Σεπτεμβρίου τὴν κατ’ ἔτος καθιερωθεῖσαν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τῆς Παναγίας εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου (Καμίνια Πειραιῶς) ἐνθα ὑπάρχει ἡ Εἰκὼν τῆς Μεγαλόχαρης.

Κανεὶς Δρυοπιδεὺς νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν πανήγυριν ταύτην καὶ ἰδίως ἐκεῖνος ποὺ δὲν κατόρθωσε νὰ λάβῃ μέρος στὸ Προσκύνημα τῆς 15ης Αὐγούστου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ περιφορὰ τῆς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Κανάλλας κατὰ τὴν Πανήγυριν τῆς 15ης Αὐγούστου.

Τὰ Θερμιά μας

Ἀσπρα σπιτάκια, παστρικές αὐλὲς καὶ δρόμοι καλντε-
(ριμωτοί)
βράχοι ψηλοὶ, πελώριοι καὶ δέντρα λιγοστά
Κουσέλι μπόλικο, μπουρνιές, κριθᾶρι κοπανιστὴ,
πέρδικες, σκουργιολοί, ζυνά καὶ χοιρινὰ παστά.

Φούρνοι μικροί, τυρόγαλας καὶ κάπαροι ψημένῃ.
Σκυφτὲς σκυιές, ἀμύγδαλα, σταρένιες κοπελλιές,
λεβέντες νηοὶ μὰ καὶ πολλοὶ δαυλοὶ περικαμένοι
μουλάρια ψηλοκάπουλα, ξεστὲς προβατσουλιές.

Σύκα στραφύλια καὶ μικρὰ ἀναιμικά ἀπίδια,
στοῖες ποὺ κάτω τους περνᾷ ἡ ἀφεντομυτσουναρά μου
Γεϊτόνισσες ποὺ σὰν περνᾷ μοῦ λέν «τρία σκαφίδια».
Βιολιά ποὺ σιγοτραγουδοῦν «μανάρα μου... μανάρα μου».

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

Εἰς τὸ προσεχές

Η ΓΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΡΕΦΕΙ

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ...

Μιὰ ντοκουμενταρισμένη ἐντυπωσιακὴ
ἔρευνα τοῦ συνεργάτου μας Θερμιώτη.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΤΥΡΟΚΟΜΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΣΤΙΣ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Μιά από τις πρώτες γεωργικές βιομηχανίες που τράβηξαν το ενδιαφέρον του ανθρώπου διά μέσου των αιώνων είναι η βιομηχανία του γάλακτος.

Οι αρχέγονοι λαοί, έμαθαν να λαμβάνουν το γάλα διά της αμέλξεως, απ' τα διάφορα ζώα, πρόβατα, αίγες και πιό άργότερα από τις αγελάδες και το χρησιμοποιούν προς διατροφή των.

Επίσης παρατήρησαν, ότι όταν μείνι το γάλα πολλές ώρες ακίνητο ανεβαίνει στην επιφάνειά του ένα λιπαρόν στρώμα και ότι το στρώμα αυτό, όταν μαζεψή και κτυπηθή δίδει μίαν άλλην ουσίαν, το βούτυρον.

Η αυτόματος πήξις που υφίσταται το γάλα όταν μείνι πολύν χρόνον έκτεθειμένο σε σχετικώς υψηλήν θερμοκρασίαν έδωσε άφορμήν εις τους ανθρώπους να παρατηρήσουν ότι παράγεται μιά στερεή ουσία ήτις είναι ο τυρός. Ήτο ανάγκη όμως, να εύρεθι ουσία ήτις να άποχωρίζι την τυρίνην γρήγορα και να καταστήσιν τόν τυρόν θρεπτικήν τροφήν και εύρεθήσαν διάφοροι ουσίαι φυτικά, αλλά απέδειχθησαν όχι ικαναί να παράγουν προϊόν τέλειαν, τυρός τέλειος παράγεται μόνον έκ πυλίας, την όποιαν ανεκάλυψαν, όταν παρετήρησαν ότι το γάλα που έπιναν τα μικρά ζώα έπιζε έντός του στομάχου των, έλαβον λοιπόν τόν στομάχον και τόν έ χρησιμοποίησαν διά την πήξιν του γάλακτος, είδον τότε, ότι ο τυρός που έγίνετο έκ πυτιάς διητηρείτο καλά επί πολύν χρόνον και όταν του έριχναν λίγο άλλοτι καθίστατο εύγευστος και κατάλληλος δι' έμπόριον.

Η κατ' αρχέγονον τρόπον έκμετάλλευσις του γάλακτος ήρχισε να μεταβάλλεται όσον προήγετο ο πολιτισμός. Η κυριωτέρα χώρα εις την όποιαν ανεπτύχθη η τυροκομία και προόδευσε είναι η Έλβετία και μετ' αυτήν η Γαλλία, η Άγγλια και η Όλλανδία, όπου ήρχισαν να κατασκευάζονται όρισμένοι τύποι τυρών.

Κατά το τέλος του παρελθ. αιώνος η γαλακτοκομία έλαβε μεγάλην εξέλιξιν εις Εύρώπην και Άμερικήν, όπου από έμπειρική τέχνη, εξέλιχθη εις άληθή βιομηχανίαν, με την βοήθειαν της χημείας και της μικροβιολογίας, έδρυθέντων γαλακτοκομικών σχολών, σταθμών διά πειράματα κλπ.

Η κατασκευή τυρών εις την Ελλάδα ήτο γνωστή από αρχαιοτάτων χρόνων όπως τα άνθοτύρια Κρήτης και τα διάφορα μαλακά τυριά Ήπειρου και Θεσσαλίας, τα κεφαλοτύρια, φαίνεται ότι ήσαν προϊόντα της Δυτ. Εύρώπης.

Το βέβαιον είναι ότι, εις τα Κυκλάδας νήσους, η κατασκευή κεφαλοτυρίων ήτο γνωστή από πολλών αιώνων, τουτο άποδεικνύεται έκ του ότι, όλοι οι νησιώται γνωρίζουν το κεφαλοτύρι, αλλά και οι κάτοικοι το προτιμούν ως τροφήν. Μέγα μέρος έκ των κατασκευαζομένων εις άλλα μέρη της Ελλάδος κεφαλοτυρίων, καταναλίσκεται εις τας νήσους ενώ εις την Ήπειρωτικήν Ελλάδα η κατασκευή του εισήχθη άργότερον, οι δέ κάτοικοι προτιμούν τόν λευκόν τυρόν (φέτα τελεμένη κλπ.).

Η παρασκευή θουτύρου, φαίνεται ότι δέν άπετέλει άξιον λόγου κλάδον της γαλακτοκομίας στα παλαιά χρόνια.

Όσον άφορά την γιαούρτην, δέν γνωρίζομεν πότε ήρχισε να κατασκευάζεται.

Μολονότι η έκμετάλλευσις του γάλακτος ένεργείται συστηματικώτερον τα τελευταία χρόνια, έν τούτοις αυτή κυρίως άσκεΐται παρ' έμπόρων, οι όποιοι άσχολούνται και με άλλα έργασίας. Το κράτος, ενώ η τυροκομία έχει ίσην σημασίαν διά την χώραν όσην και η παραγωγή αίτου, δέν έδωκεν ποτέ την πρέπουσαν σημασίαν, ενώ βλέπομεν, τας γειτονικάς μας χώρας, να παρασκευάζουν τόσοους τύπους τυρών όστινες πλημμυρίζουν τας αγοράς μας. Η μη ύπαρξις ένός πειραματικού σταθμού γαλακτοκομίας στερεί την έλληνικήν βιομηχανίαν γάλακτος, ένός των κυριωτέρων ύποβοηθητικών στοιχείων της, και η δημιουργία μιάς Μέσης ή Άνωτέρας Σχολής Γαλακτοκομίας θα έδιδε τεραστίαν ώθησιν στην προαγωγήν της.

Φωτεινόν σημεϊόν, άποτελεΐ η ύπαρξις της Γαλακτοκομικής Σχολής Ιωαννίνων, της όποιας η ίδρυσξις και λειτουργία όφείλεται εις τόν έξαίρετον επιστήμονα και μεγάλον προαγωγόν της γαλακτοκομίας στην Ελλάδα κ. Νικ. Ζυγούρη, ο όποιος, παρ' τας μυρίας δυσκολίας και έλλείψεις που άντιμετώπισε και

άντιμετωπίζει, κατορθώνει διά της συνεχούς λειτουργίας της σχολής να δημιουργή τυροκόμους καλώς κατηρτισμένους και ικανούς να διευθύνουν μεγάλας έπιχειρήσεις η σοβαρούς οργανισμούς γαλακτοκομίας.

Αι Κυκλάδες Νήσοι, καίτοι έγνώριζον την παρασκευήν τυρών από πολλών αιώνων, όπως ήτο ο όνομαστός τυρός Κύθου τα κεφαλοτύρια Νάξου κλπ. δέν κατορθώσαν να βελτιώσουν καθόλου την ποιότητα των τυρών των και αυτή παραμένει, όπως ήτο από παλαιότερων χρόνων, πλήν της Μυκόνου, ήτις κατορθώσε να έπιβάλι εις την αγοράν της πρωτεύουσής την πραγματικώς έξαιρετικήν κοσινιστήν της. Αι άλλαι νήσοι, ουδεμίαν σοβαράν προσπάθειαν κατέβαλον, καίτοι η ανάπτυξις της κτηνοτροφίας και τυροκομίας διά τας περισσότερας, έξ αυτών θα είχε ζωτικήν σημασίαν μετά την μη πλέον ζήτησιν εις την κατανάλωσιν όρισμένων έκ των κυριωτέρων προϊόντων των, κριθής, σύκων και σταφυλών.

Η μη βελτίωσις της τυροκομίας όν νήσων, όφείλεται κατά την γνώμη μας α) στην μη ύπαρξιν έν αυταίς τυροκόμων τεχνιτών, άποφοίτων σχολών, β) στην έλλειψιν φυγείων διά την συντήρησιν των τυρών και βουτύρου και γ) εις την μη ύστασιν γαλακτοκομικών συνεταιρισμών.

Το τελευταίον τουτο (τυροκομικοί συνεταιρισμοί) ένέχει ιδιαίτερον σπουδαιότητα, διότι λόγω της μικράς παραγωγής γάλακτος στας περισσότερας νήσους κατά κτηνοτρόφον, λόγω της μη ύπαρξεως μεγάλων κοπαδιών, καθιστά αδύνατον την συγκέντρωσιν άρκετής ποσότητος γάλακτος παρ' μεμονωμένων κτηνοτρόφων, ικανής να συγκροτήσιν σοβαράς επιτροφών, ικανής να συγκροτήσιν ειδικούς χειρήσεις δυναμένας να διατηρήσουν ειδικούς τεχνίτας και να ίδρυσουν ανάλογα φυγεία, χωρίς την όργάνωσιν αυτήν ποτέ η τυροκομία των νήσων δέν θα προοδεύσει. Η Α.Τ.Ε., η όποια τόσας προσπάθειας καταβάλλει διά την έξύψωσιν των γεωργικών συνεταιρισμών θα προσφερε ύψιστην έξυπηρησιν εις τούς νησιώτας, εάν ανέλαβαν υπό την προστασίαν της την ίδρυσιν τοιούτων συνεταιρισμών.

Όλαι αι συνθήκαι, είναι εύνοϊκάι διά την ανάπτυξιν της τυροκομίας στας νήσους, αι κληματολογικαί συνθήκαι έπιτρουν την αύξησιν της κτηντροφίας, ιδίως της προβατοτροφίας, επίσης μεγάλος συντελεστής μπορεί να γίνη η ανάπτυξις της άγελαδοτροφίας. Παράδειγμα η Κέα και Τήνος, η άγελάδα μπορεί μικρόν έξοδον, να παράγη ποσότητα γάλακτος ήμερησίως όσην ένα κοπάδι έξ 20-30 προβάτων, πρᾶγμα που δέν διευκολύνει τούς άγρότας των νήσων, έφ' όσον δέν ύπάρχει έκτασις άρκετή διά την συντήρησιν μεγάλων κοπαδιών.

Έτερος συντελεστής είναι, η εύκολος μεταφορά των τυροκομικών προϊόντων εις τα κέντρα καταναλώσεως Σύρον και Πειραιά, διότι, ενώ έξ Ήπειρου και Θεσσαλίας κλπ. μερών τα μεταφορικά έξοδα είναι άρκετά μεγάλα, έκ των νήσων είναι έλάχιστα, έν συγκρίσει.

Η άδιαφορία προς τόν κλάδον τουτον, είναι έντελώς άδικαιολόγητος, διότι, το έκ του γάλακτος και των προϊόντων του έτήσιον έξοδον δύναται να είναι ίσον ή άνωτερον όλων των ύπολοίπων έξόδων των άγροτών των Κυκλάδων.

Βάσις, διά την έξασφάλισιν συντηρήσεως του πλείστου μέρους των κατοίκων των νήσων, δύναται να θεωρηθι η μικρά κτηνοτροφία συνεταιρισμένη, μπορεί να φαντασθι κανείς ποίος πλούτος θα προκύψη, εάν, προαγομένης της γαλακτοβιομηχανίας, έθρίσκε συμφέρον κάθε χωρικός να αύξησι έστω και κατά μίαν άγελάδα γαλακτοφόρον το κοπάδι του.

Πιστεύομεν ότι, εις την πραγματοποιούμενην άνασυγκρότησιν της χώρας, θα θεωρηθι άπαραίτητος η λήψις μέτρων, προς έπίτευξιν μιάς λογικής έκμεταλλεύσεως του σπουδαιότατου τουτου προϊόντος, του γάλακτος, καθ' όσον, πάσα τοιαύτη μέριμνα θα έπιφέρη ταχέως τούς καρπούς της, έπ' ώφελεία όχι μόνον των κτηνοτρόφων αλλά και της οικονομικής ανάπτυξεως της χώρας.

Εις νεωτέραν μας μελέτην θέλομεν έκθέσει τούς τρόπους κατασκευής των διαφόρων τύπων τυρών και τίνες έξ αυτών κατά την γνώμη μας ένδεικνύονται όπως άναπτυχθώσι εις τας νήσους μας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΥΖΗΘΡΑΣ

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ

Γύρω στις τόσες έλλείψεις του νησιού μας για τις όποιες χρειάζονται τεράστια ποσά που δέν ύπάρχουν κρατική βοήθεια απ' την όποιαν μένουν οι ύποσχέσεις, κόποι και τρεχάματα με άμφίβολο άποτέλεσμα τις περισσότερες φορές. ύπάρχει και μιά άλλη έξ ίσου αισθητή όπως το νερό, το φώς κ' οι δρόμοι, κάτι το ποιδ ζωντανό κάτι το ποιδ χειροπιαστό για το όποιον δέν χρειάζονται τίπ' άλλο παρ' μόνο θέλσι και ένεργητικότητα αι όποιαί είναι το μόνο έξχωρο γνώρισμα του θεριμώτη που δουλεύει απ' το πρωί ως το βράδυ για να ζήσι, παλεύοντας με την άγωνα γη του νησιού μας που τόσο άδικα έπρωίκισε η φύσι.

Μας λείπει η τέλεια διαπαιδαγώγησι του παιδιού που περιορίζεται στα λίγα γράμματα που θα μάθι απ' το δάσκαλο, τα λίγα γράμματα του δημοτικού που είναι το μόνο έφόδιο μορφώσεως των παιδιών του φτωχού μας νησιού.

Πρέπει το παιδι να μάθι να έκμεταλλεύεται την κάθε περίστασι ν' άντικρύψι τη ζωή απ' όλες τις κακοτοπιές της με θάρρος, ψυχραιμία, άποφασιστικότητα και λογική, να μάθι να ξεχωρίζι από μικρό άκόμη το καλό απ' το κακό, το ώμορφο απ' τ' άσχημο και άκόμα ποιός είναι ο προορισμός του στή ζωή στην όποιαν να δώσι τόν κατάλληλο δρόμο τόν δρόμο του πολιτισμού και της ευημερίας τόσον του έαυτού του όσον και του νησιού μας όλόκληρου που πάσχει απ' τη φτώχεια του.

Για να γίνουν όμως αυτά χρειάζεται ένα σύστημα που να τα παρέχι όλα και το σύστημα δέν είναι άλλο έμή ο Προσκοπισμός ο όποιος παντού όπου έφηρμόσθη έδωσε τα ποιδ θετικά άποτελέσματα κοινωνικής μορφώσεως της νεολαίας και απ' αυτό άκόμη το σχολείο.

Δέν είναι λοιπόν καθόλου δύσκολο να φτιάξουμε και μεΐς Προσκοπικές Όμάδες στόν τόπο μας χαρίζοντας στα παιδι άμας το ποιδ θετικό δώρο, το δώρο του να γίνουν άξιοι πολίται της αύριο.

Έμπρός λοιπόν άς φροντίσουν οι Πρόεδροι, αι Κοινότητες, οι δάσκαλοι, οι ίγιατροί και όποιος άλλος είναι εις θέσιν να βοηθήσι σ' αυτή την ευγενική προσπάθεια. Άς έκλέξουν τόν κατάλληλο γι' αυτή τη δουλειά κι' άς μοι γράψουν για να τούς βοηθήσω τόσον έχω όσο και ο Σύνδεσμός μας στην προσπάθειά τους αυτή. Έμπρός λοιπόν να και κάτι που γίνεται.

Ι. Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
(Σταματάκης)

ΔΩΡΕΑΙ

Ο κ. Κων)νος Ι. Παπαγεωργίου (Σταματάκης) έδωρσεν διά την λαχειοφόρον άγοράν, ήτις έγένετο την 15ην Αυγούστου εις Παναγίαν Κανάλλαν, ένα πίνακα ζωγραφικής.

Ο κ. Αντώνιος Δ. Παπαγεωργίου έδωρσεν διά την αυτήν ως άνω αίτιαν έν ώρολόγιον χειρός.

Ο κ. Νικ. Κώντσας έδωρσεν εις τόν Ιερόν Ναόν της Αγίας Άννης Δρυοπίδος ένα τάπητα διαδρόμου.

Ο κ. Κων)νος Κολοφώτης μας άπέστειλε Δραχ. 100.000 υπέρ των έργων Παναγίας Κανάλλας.

ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΑΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Ο κ. Αντώνιος Έμμ. Κοκκινογένης μας άπέστειλεν Δρχ. 100.000 διά την άγοράν ένός δώρου όπερ έδόθη εις τόν άριστεύσαντα μαθητήν της Ε' τάξεως.

Αι (Δίδες Κων)νου Έμμ. Κοκκινογένη έθράβευσαν την άριστεύσαντα μαθήτριαν της Στ' τάξεως με ένα ύάλινο σερβίτιο.

Ο ΝΤΟΥΡΑΚΑΣ

Ν! Ντούρακα, το κρυστάλλο νεράκι σου άνάμα. Που κουβαλούν οι κοπελιές στού δειλινού την ώρα. "Όταν γλυκά μέσ' στη δροσιά ακούγεται" η καμπάνα, Άπό την "Αγία Άννα" μας θάρρος στην άνηφόρα. Πλημύρα οι άνάμνησες στού Ντούρακα τη στράτα, Ένα φίλι, έρωτόλογο, μιά ματιά φλογάτη, Άστροποδάλι στις φυγές, τα χέρια τα κρινάτα, Της νηάς που πήρε την καρδιά ο νεϊός στο μονοπάτι. Πόσο γλυκό είναι το φώς στόν "Αη Άρτέμη, άγνάντια, Που το άνάβουν εύλαδικά γρηούλες, στα καντήλια, Ένώ ο μπότης πώς φουά άναλάφρα διαμάντια. Μέσα στη θάλασσα, που ο άφρός έγίνηκε ζαφείρια. Ν! Ντούρακα, το κρυστάλλο νεράκι σου άνάμα. Κι' η δροσερή άνάσα σου μάς συνοδεύει άντάμα. Δρυπίς, Αυγούστος 1950 ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΥΟΠΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Έπειτα από το συγκινητικό σου κουβεντολόι με την άντενα του ανεμόμυλου ενόμισης πώς θα μπορούσες να ήσυχάζεις από το ψυχικό σου αυτό μαρτύριο. Μάταιη όμως ή προσπάθειά σου αυτή γιατί άρχισες άμέσως πάλι να σκοτίζεσαι άθελά σου με τόσα άλλα πράγματα που σούρχονται στη θύμησι που ήταν κρυμένα μέσα στο ντουλάπι του μυαλού σου πριν από πολλά χρόνια.

Κ' έτσι δεν μπορεί να τους ξεφύγεις όσο και αν προσπάθησες κι' αναγκαστικά άντί να γίνεσαι ή παραμονή σου ποιο εύχάριστο σ' αυτό το ψήλωμα μπουμπουλόνεσαι με τὰ μαβιά σύννεφα μιάς παράξενης μελαγχολίας.

Άρχισες να κατηγορίζεις για το χωριό και προσπάθησες σαν φοβισμένος να φθάσεις όσο μπορείς ποιο γρήγορα σε περισσότερο γνώριμό σου περιβάλλον.

Ίσως το παράπονο που σ' έπιασε να είναι κάπως δικαιολογημένο, γιατί όλα τριγύρω σου φέρονται, έτσι παράξενα. Όχι όμως σαν ξένα κι' άγνωστα. Άλλα σαν να σου δείχνουν πια καθαρά πώς έχουν κάτι για σένα. Έτσι σαν νάναι δυσαρεστημένα. Κι' αναρωτιέσαι: Μήπως έχω κάμει κάτι — άθελά μου — που νάφτεξα χωρίς να το ξέρω; Και βγάζεις μόνος σου πια το συμπέρασμα. Έπειδή μένω στην ξενιτιά! Μά είναι έγκλημα σοβαρό αυτό, το γιατί έφυγα στην ξενιτιά, που να δικαιολογή τη στάσι που παίρνουν τα κάτασπρα σπιτάκια του χωριού στους στενούς δρόμους με το γκρίζο καλτερίμι, που είναι το ένα κοντά με τ' άλλο, που στο βιαστικό αυτό πέρασμά μου μου φαίνεται σα να θέλουν να με ζουλίσουν ανάμεσά τους, όπως οι πέτρες που πέρασε ο Όδυσσεάς γυρίζοντας στην πατρίδα του; Κάνοντας αυτό το παραλήλημα λές: Ίσως και να παρεξήγησα εγώ αυτή τους τη στάσι. Τότες έδω τα πράγματα αλλάζουν. Μην τάχα να θέλουν να μ' άγκαλιάσουν και να με κρατήσουν ανάμεσά τους; Μπορεί να θέλουν να το κάμουν αυτό για να μη τους ξαναφύγω πάλι μακριά όπως τους είχα ξαναφύγει.

Και όπως κάθεται στην πεζούλα κάποιου σπιτιού που βρίσκεται στο τέλειωμα της ανηφορίας με τα πολλά σκαλοπάτια που ανεβαίνει από τον Νεροφάωμα σου φαίνεται πώς βλέπεις κάποιο όνειρο ή το παίρνεις σαν παραμύθι τάχα πώς κάποτε έδω και μισό σχεδόν αιώνα είχες γεννηθεί κι' ανατραφεί στο μικρό αυτό κι' ολόασπρο σαν περισσότερι σπιτάκι. Τότες μονολογείς και λές: Είναι μεγάλο το ψυχικό μαρτύριο σ' εκείνον που κάθεται να σκέπτεται σαν και μένα. Στην προσπάθειά σου τότε για να δικαιολογηθείς για όλα αυτά φέρνεις σαν αντράναχτο έπιχείρημα ότι, όταν βρίσκεσαι στην ξενιτιά, πολλές φορές πειράζονται οι ποιο εύαίσθητες χορδές του ψυχικού σου είναι όταν ακούς από τον κάθε συμπατριώτη σου να σου λέγη: Θα πάμε πέρα της Παναγιάς αζάδερφε; Στο απλό αλλά με βαθύ νόημα αυτό θέμα θα προσπαθήσω να δώσω την έρμηνεία του με απλά λόγια, γνήσια συλλακτικά. Άν και μου λείπει ή δύναμις να χειρισθώ το καλάμι με την επιδεξιότητα του λογοτέχνη εν τούτοις φαντάζομαι πώς κάτι θ' αποδόσω από την σημασία που έχουν οι απλές αυτές λέξεις για τον Θερμιώτη τον ξενιτεμένο. Για έναν ξένο προς την θερμιώτικη μανταλιτέ τα άλλα αυτά λόγια δεν έχουν καμμία σημαντική αξία, και του είναι πολύ δύσκολο να μπορέσει να μπη εύκολα στο βαθύ νόημά τους.

Έπηρεασμένος από τη ζωή που περνάς στην ξενιτιά από το ένα μέρος και απ' τ' άλλο απ' την μεγάλη νοσταλγία που νιώθεις για το χωριό σου το άκουσμα από τις λέξεις αυτές σου φέρνουν στην ψυχή ένα εύχάριστο ανάλασμα.

Είναι το παρήγορο σύνθημα για τον έρχομό της ημέρας εκείνης που την περιμένει ο κάθε ένας Θερμιώτης με τόσο ψυχική αγωνία, που θα μπορέσει να ξαναπατήση το χώμα του αγαπημένου του νησιού. Είναι πολύ δύσκολο να λησμονήσει ο Θερμιώτης τις συνήθειες του τόπου του.

Έχει μια αυστηρότητα στην τήρησι της έθιμοτυπίας του χωριού του. Ση πάντοτε και κινείται σε θερμιώτικο περιβάλλον που τον κάνει να νομίζει πώς βρίσκεται πραγματικά στον τόπο του. Κρατεί τα πατροπαράδοτα με τον πιο ζηλιάρικο τρόπο. Μήπως ξεχνά τα τραγούδια του χωριού του; Όχι «Τα βορεινά δροσιάσανε» είναι το καθημερινό του και παρήγορο τραγουδάκι.

Οι χοροί που τους έρμηνεύουν το βιολί και το λαούτο είναι τακτικοί πάντοτε σε κάθε θερμιώτικο γλέντι. Είναι συνήθειες που δεν τις ξεχνά ούτε ο μόνιμα ούτε και κείνος που ζή τη ζωή του χελιδονιού που φεύγει μερικούς μήνες τον χρόνο για να δουλέψει σκληρά οικονομώντας τα χρήματα που θα τον βοηθήσουν να ζήσει τις βροχερές ημέρες του χειμώνα κοντά στο αγαπημένο του σπιτικό. Το «γιατί σου αζάδερφε» είναι ο συνηθισμένος του χαιρετισμός με τον συμπατριώτη του που πολλές φορές τον συμπληρώνει με την αγωνιώδη του ερώτησι: «Θα πάμε πέρα της Παναγιάς για να σφάξωμε τον χοίρο;»

Είναι λέξεις που σταλάζουν βάλαμο μέσα στην ψυχή σου. Όσοι ζούμε τη ζωή του ξενιτεμένου νοιώθουμε αυτό το παρήγορο και ένθαρυντικό σκίρτημα στην καρδιά μας. Είναι λέξεις που δίνουν μια τόνωσι στο ήθικό του πατριωτισμού. Είναι ή αιτία που ζωντανεύει την έλπίδα του έπαναπατρισμού. Φράσεις γιομάτες πατριωτική νοσταλγία που κρίβουνε μέσα τους ολόκληρο τον κόσμο για τον Θερμιώτη. Να σφάξωμε τον χοίρο!

Πατροπαρόδοτη συνήθεια που δεν την παρατά εύκολα ο Θερμιώτης γιατί είναι κι' αυτή ριζωμένη μέσα του όπως και οι τόσες άλλες. Όλόκληρη ιεροτελεστία είναι το σφάξιμο του κάπρου και της σκρόφας (γουρουνάς). Το μπουρνιασμα (ή τοποθέτησι στο πιθάρι) μ' αλάτι στο κρέας του χοίρου, το φτιάξιμο της λούτζας, οι νόστιμες ματίες, τα πικάντικα λουκάνικα κανονμένα σε βόλτες και ψημένα στον ήλιο είναι ή τροφή του χωρικού για το χειμώνα.

Η κατεργασία στο δέρμα του χοίρου που θα το χρειασθεί να φτιάξη τα τσαρούχια της φαμίλιας του είναι κι' αυτό κάτι απ' εκείνα που δίνουν κάποια έπισημότητα — μπορεί να πη κανείς — σ' όλα αυτά.

Με τα τσαρούχια που είναι γαρνιρισμένα με άσπρες λουρίδες—ανάλαφρα σαν άρχαία πέδιλα — και κατάλληλα για τις κακοτοπιές στους άνωμαλους δρόμους του νησιού, και με το γιακαλί (σαν πουλόβερ) και στην καρβατζίκα (σαν έκδρομικός σάκκος) στην πλάτη του που βάζει βάζει την καστανιά με το τυρί, τις κορωνιές, το σκληρό κριθαρένιο ψωμί, θα δεις τον ήλιοκαμένο χωρικό να ξεκινά για τις βορεινές ή νοτινές σκάλες των χωραφιών του προτού ακόμη ξημερώσει.

Το σούρουπο πάλι βρεγμένος — τον χειμώνα — με τον κουργιαλό (δοχείο πίνησης) γιομάτον φρέσκο γάλα να γυρίζει για το σπιτικό του, αφού μπουρσίλαξε (βίβαξε) και τρύπωσε (έκρυψε) τα μικρά ριφάκια για να μην πούνη το γάλα από τις μάνες τους. Αυτές όλες οι συνήθειες κάνουν τον Θερμιώτη να νιώθει στενοχώρια και μεγάλη λύπησι όταν ξεμπροβαδίζεται στον μεγάλο δρόμο την ώρα που μισεμού του απ' το νησί. Στον σκοπό του τραγουδιού προσπαθεί να ξεσπάση τον πόνο του τραγουδώντας παραπονιάρικα το

«Μισεύω κι' αποχαιρετώ
την Κύθω την καμένη
τα δυό μου πόδια πάλιν όμπρός
κι' ο νους μου πίσω μένει»

Μόνο ή πολύχρωμη μάτα (άνθοδέσμη) με τα λουλούδια της έποχης του δίνουν την παρηγοριά μαζί με την έλπίδα πώς εκείνη που του την έδωσε θα τον περιμένει να ξανάρθη.

Και πόσα δεν λείπει ή άνθοδέσμη με το μελετήνη, τον κόστο, την μπαπερόριζα, τον κατιφέ τα διπλά και μονά πουλιά (βιολέτες), τον πλατύφυλλο και σγουρό βασιλικό;

Είναι ή γλώσσα της έρωτευμένης κοπέλλας που σαν δειλή που είναι άφησε τα λουλούδια της να μιλήσουν για κείνο που δεν μπόρεσε αυτή να το πη με το δικό της στόμα. Ο Θερμιώτης έχει βαθεία ριζωμένο μέσα στην ψυχή του το αίσθημα της θρησκείας παράλληλα με την αγάπη που έχει για την δεινότητα του πατρίδα. Χαρακτηριστική είναι ή λατρεία που έχει για την Παναγία Κανάλλα που την εικόνα της την βρήκανε ψαράδες ένα βράδυ που ψάρευσαν στ' ανοικτά του κόρφου που σήμερα μπροστά στον κάδο του βρίσκεται ή έκκλησιά της. (Είναι μια θαυματουργή εικόνα που για τα θαύματά της θα γράψωμε ξεχωριστό σημείωμα).

Είναι ένα όμορφο και γραφικό κομμάτι της στεριάς του νησιού με τις ωραίες αγκυραλιές του. Η προθυμία που δείχνουν οι Θερμιώτες μ' όλον τον απαιτούμενο σεβασμό προς την Μεγαλόχαρη εις το να συγκεντρωθούν τον Δεκαπενταύγουστον στην Παναγιάν Κανάλλα νομίζει ότι δικαιολογείται απόλυτα να ονομάσωμε το «θα πάμε πέρα της Παναγιάς» έγεγερτήριο σάλπισμα της ψυχής του Θερμιώτη. Το σάλπισμα λοιπόν αυτό τώρα και κάμποσα χρόνια το ζωντανεύει και του δίνει μεγάλη δύναμι και έπισημότητα, ο Σύνδεσμος των Δριοτιδέων με την καθιέρω-

ΣΥΛΛΑΚΚΩΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

★ Κατά την έορτην των Άγίων Άποστόλων το χωριό μας είχε την τιμή να φιλοξενή τον πανοσιολογιώτατον Άρχ)την κ. Στυλ. Κορινάρον Ιεροκήρυκα της Μητροπόλεως Σύρου, ο οποίος τόσοις εϊς τον Μεγάλον Έσπερινόν, όσον και εις την θείαν λειτουργίαν έκήρυξε τον λόγον του Θεού. Μετά το τέλος της λειτουργίας έγένετο και ή λιτάνευσις και περιφορά των εϊκόνων γύρω από την έκκλησίαν και έν συνεχεία δοξολογία επί τη όνομαστική έορτη της Α. Μ. του Βασιλέως.

★ Ίδιαιτερη όμως κίνηση σημειώθηκε στο χωριό μας κατά την ημέρα των εξετάσεων του σχολείου μας. Ήταν ή πρώτη χρονιά που ή σχολική γιορτή επί τη λήξει των μαθημάτων του σχολείου μας έγένετο στο καινούργιο, στο πραγματικό διδακτήριο, στο μεγάλο αυτό άπόχτημα της Δρυοπίδος, γι' αυτό έλαβε πανηγυρικό χαρακτήρα.

Πρωτοβουλία της προοδευτικής και έργατικής διδασκαλίας Δίδος Κατίνας Κυπριάδου, είχε καλλιτεχνικώς διακοσμηθεί ή εύρύχωρη αίθουσα καθώς και ή ωραία σκηνούλα πάνω στην όποιαν τα νεαρά βλαστάρια του τόπου μας, ή έλπίς και το μέλλον της ιδιαιτέρας μας πατρίδος, οι μικροί μαθηταί, άπηγγειλαν με άρκετην έπιτυχίαν ωραίους μονόλογους, διαλόγους, διάφορα σκέτες, κ.λ.π. Ίδιαιτέρως έχειροκροτήθησαν από το πυκνό άκροατήριον οι μικροί μαθηταί της πρώτης τάξεως, που για πρώτη φορά, με πολύ θάρρος και όλως αθόρμητα άπηγγειλαν τα ποιηματάκια τους.

Την έορτην αυτήν έτίμησαν διά της παρουσίας των όλοι αι άρχαι το ύψους καθώς και οι έξ Άθηνών έλθόντες κ. κ. Ίωάν. Μαρτίνοσ και Γεώργ. Ψαρράς ως άντιπρόσωπος του Δ. Σ. του Συνδέσμου μας.

Κατά το τέλος της ωραίας αυτής τελετής ο διευθυντής του σχολείου μας κ. Χ. Τσακόγιαννης, αφού ηύχαριστησε τους παρευρεθέντας, έκαμε τον άπολογισμόν της έργασίας που έγένετο κατά το διαρρευσαν σχολικόν έτος. Έν συνεχεία όμιλησεν ο Στέφ. Μαρτίνοσ ο οποίος αφού ηύχαριστησε και συνεχάρη τον Δ)την και το προσωπικόν του Σχολείου μας καθώς και τους συντελέσαντας εις την άποπεράτωσιν του διδακτηρίου μας, έζήτησε από τους γονείς των μαθητών όπως ενδιαφερθούν περισσότερο διά την πρόοδον των παιδιών τους και γενικά όπως με κάθε τρόπο βοηθήσουν ίνα ο φάρος αυτός που λέγεται σχολείο, άποδώσει όλο το λαμπρό φώς, το όποιον περικλείει. Με το ίδιο πνεύμα όμιλησε και ο κ. Ίωάν. Μαρτίνοσ.

Κατά την άποχώρησιν των παρευρεθέντων έγέγοντο διάφοροι δωρεάι εκ μέρους των κάτωθι πατριωτών:

Οι κ.κ. Γεώργιος Ψαρράς, Χρήστος Μπουζάκης ιατρός, Γεώργ. Άγγελίδης, Έμμαν. Στίνης και Νικόλαος Κ. Γονιδάκης ανά έν κάθισμα και ο κ. Ίωάν. Λαρεντζάκης την προσωπικήν του έργασίαν διά την δημιουργίαν μιάς άρχιεπισκόπου. Αξίζει ένα εδω στους καλούς μας δασκάλους και εις τους καλούς αυτούς πατριώτας των όποιων το παράδειγμα ευχόμεθα να μιμηθούν όλοι οι Δρυοπιδείς.

Ο ΣΥΛΛΑΚΚΩΤΗΣ

ρωσι ως γιορτή του Συνδέσμου την Κοίμησι της Θεοτόκου. Για τον λόγον αυτόν ώργανώνει έκδρομή που πραγματοποιεί κάθε χρόνο αυθόνονας ειδικά βατόρι που πιάνει στο λιμάνι της Κανάλλας. Έτσι λοιπόν ο κάθε Θερμιώτης που βρίσκεται στην ξενιτιά στο ζύγωμα του Δεκαπενταύγουστου παθαίνει ένα μεγάλο ξεσθήκωμα στο μυαλό του από το μεγάλο βουϊτό που γίνεται γύρω του για το ταξίδι της Παναγιάς Άθελά του μπορεί να πη κανείς βρίσκεται παραμονή της γιορτής στην εύχάριστη θέσι να πατή τα θαλασσοπλυμένα βράχια στ' όμορφο περιγιάλι του λιμανιού της Κανάλλας.

Τα ρυθμικά κτυπήματα της μικρής καμπάνας όπου σκορπάνε σε χαρμόσυνο τόνο τον γιομάτο με θεία μελωδία ήχο της ανακατεμένο με τα καλωσώριάματα των συμπατριωτών του, σ' ένθουσιάζουν τόσο που σε κάνουν να σφίγγεις το χέρι που σου προσφέρεται με το ποιο άγνό ψυχικό έκδήλωμα αλλάζοντας συνάμα το αθόρμητο και γιομάτο ένθουσιασμό καθιερωμένο πια έθιμο του νησιού σταυρωτό φίλημα.

(Άκολουθεί)

Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Τοῦ κ. Κωστή Σ. Μανωλικίδου

★ Ἡ δωρήτρια τοῦ πάρκου κυρία Σταματῖνα Κανελλοπούλου, μπροστά σέ ὄγκωδη συγ-

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἀνεγράφη ἐκ παραδρομῆς ὅτι ἐνυμφεύθη ἡ Μαρία Γ. Φιλίππα ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ Ἑλένη.

ΚΩΣΤΗΣ Σ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΗΣ